

[Arvio Maailmankirjat.net:issä](http://Arvio.Maailmankirjat.net/issä)

Kiran Desai: Menetyksen perintö | Maailmankirjat

Jouluilta Himalajalla

Kiran Desai *Menetyksen perintö* (suom Kristiina Drews, Otava 2007)

Voideltuaan itsensä vaseliinilla kiiltäväksi ja notkeaksi joulujuhlaa varten tyttö lähti isä Bootyn ja Potty-sedän kanssa Mon Amiin, missä vaseliinin ohella lemusi märältä lampaalta – mutta se johtui vain heidän märistä villapaidoistaan.

Kiran Desain romaanissaan kuvaama elämä Himalajalla, Kanchenjungavuoren juurella, poikkeaa herkullisella tavalla omastamme. Se ei ole eksotismia, eikä himalajaturismia. Kävihän kaikkialle kapuava veikka-gustavsonkin taannoin Himalajan kupeilla tv-kameroiden kanssa. Kuvottavaa ekstreem-matkailua, jossa ulkoiluasusteiden mannekiini tapaa (eli käyttää hyväkseen) köyhiä ja vaatimattomia ihmisiä.

Kiran Desai (s.1971) on nuori amerikkalaistunut intialaisnainen, hän on kaikkien aikojen nuorin Booker-palkittu kirjailija. Desai taitaa vaikuttavien yksityiskohtien käytön, erään joulujuhlan kuvaus on sopiva esimerkki siitä. Vaseliinin ja märän villapaidan tuoksu on kuvausta hallitseva seikka vaikka se mainitaan vain alussa. Kun kertoja saa tämän hajun tarttumaan lukijaan, hän voi sen jälkeen kuvata huolelta kaiken perinteisen joulukaman, eikä latteudesta ole jälkeäkään. On joulukuusi, ja sen äärellä juopottelevat ukot hoilaamassa englantilaisia joululauluja.

Sisätilassa lämpenevän märän villapaidan haju on kaikkialla. Mutta se tuo vain oman sävynsä mausteisesta keitosta nouseviin tuoksuihin.

Oi ihanaa keittoa kuparisessa gyakok-padassa, liemivallihautaa joka ympäröi hehkuvien hiilien keskellä kohoavaa savupiippua; lampaanlihan höyryä heidän hiuksissaan, padassa kullankeltaisena poreilevan rasvan kimallusta, kuivattuja sieniä, niin liukkaiksi hautuneita, että ne luiskahtivat tulikumina alas kurkusta ennen kuin niiden lihaa ehti edes puraista.

Miten ihmeessä liemen keskellä on savupiippu? Outo yksityiskohta. Onko Desain kuvauksen strategia se, että aloittaa tilanteen usein länsimaalaisittain oudolla asialla, ja kuvaa siten tuttuja asioita. Tässä tuttua ovat keitto ja lampaanliha. Hakukone antoi kuvan, millainen on Desain hahmottama [gyakok-pata](#).

Entä jälkiruoka tällä jouluateriaalla? Peri-englantilainen kakku, joka tarjoillaan palavana:

Kesang kantoi pöytään täyteläisen joulukakun, jossa rusinoiden ja pähkinöiden veljeskunnat liitettiin yhteen brandyllä, ja koko kakku pyhitettiin puhdistavalla liekkikruunulla.

Entä lahjat? Yksityiskohdat, eräänlaiset epäpuhtaudet ovat niissäkin olennaisia: "... tiibetiläisessä pakolaiskylässä käsin neulottuja sukkia, villan joukossa heinän ja takiaisen hituja..."

Myös lahjoissa on jotain hyvin tuttua – tiimareista ja kiinalaisista halvalla saatavaa käsityötä, sekä se niin olennainen epäpuhtaus:

Näin jouluilta kuluu, on muistettava että joulu on siellä englantilaishallinnon perua. Lopuksi on mainittava, että tyttö (Sai) voiteli itsensä veseliinilla siksi, että talvi Himalajalla on niin steriili, että se sai hänen ihonsa hilseilemään.